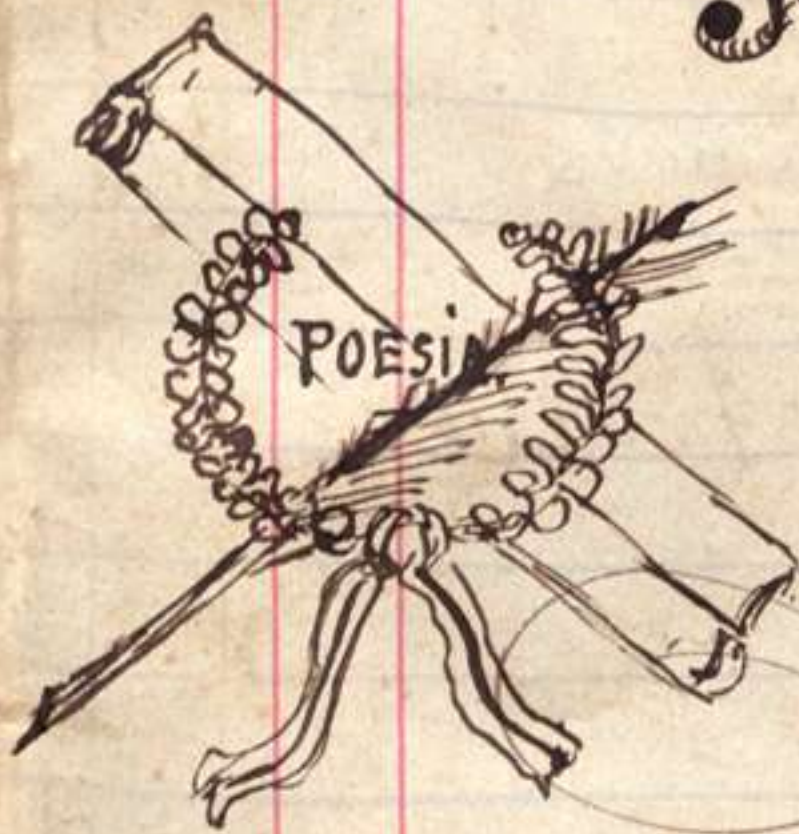

Lo poeta y lo drapaire.

Diàlech filosòfich, fantàstich y fatidich, escrit
en Català y en vers, per

Joseph Maria Codolosa.

Any 1887.

1330.

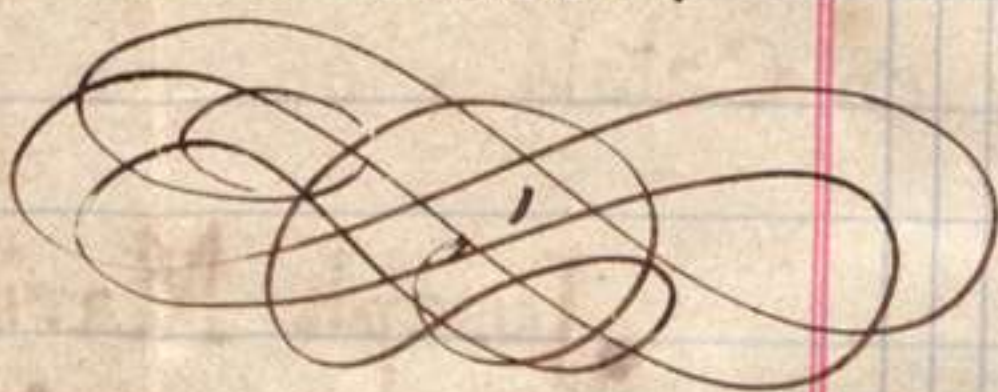
Guardia
petició

Barcelona. 12 juny.

Al amich y jove actor

En Joan Coll.

L'autor.

Personas.

Drapaire	Travall
Poeta	balls.

Acte unich.

#####

Escena 1^a.

Poeta — Que's aqueixa veu tant trista
 que esparvera del meu cap
 las románticas ideas,
 Y em fa perdre 'ls consonants?
 'Serà lo crit d'una mare,
 que mira ab terrible esglay
 com la despiadada parca
 l'hi prent son fill estimat?
 'Serà l' gemech d'un avaro
 que en lo llit agonitzant
 vol fer Bossa de son cor
 per guardar lo caudal?
 O bé's l'últim crit que l'ensa
 Mariner desesperat
 quant veu que las braves onas
 destrossan sa fragil nau?
 No se pas lo que pot éver
 No se qui'n ser pot llansar
 tal crit que l'ànima jela

Com si' for la d'un finat,
La ven i' acosta, se sent
cada segada mes clar,
Veuré desde la finestra
qui' j'emega aixins.

Una ven — — — Hi' ha draps!
ferro vell!

Poeta — — — Que's lo que veig?
Que's lo que estich contemplant?
Es ficció, somni, deliri'
fa tant ^{no veig a gem estrany} dies que deseno
fa tanta ^{no veig a gem estrany} hora, ah! ah! ua!
que la matèria al esprit
m' un tros de pa' l'hi'a donat,
Pero no, no es il·lusió
no es mentida, el veig ben clà,
Es un ser vivent, un home,
Negre, brut, espallifat,
Porta a la ma una balansa
al coll un grandíssim sach
y'm mira d'una manera
que mirantme em fa' tan mal
Com si' arrenques ma ignorancia
Ab sa grapa d'engany.

Serà un pecador tristíssim
 que ab lo sach á carregat
 de sas culpas y misèrias
 de sas penas y treballs?
 Serà potsé la justícia
 que ampero per tot buscant
 niugu' la vol en la terra?
 Serà?... no se que serà...
 pronte surtiré de dupter,
 Ep hereu, perquí? veyam
 Si'm dona una explicació
 Ya que no la se trova,
 Los paors sento y resonan
 en lo meu cor contristat
 com los del Comendador
 en lo convit de Dr. Juan.

Ja es aquí.

Drap — que s'ofereix?
 (que mira? que deu mirar?
 Serà un plaga? serà un boi?
 fa' cara de molt tronat.)
 Que's lo que teniu per vendre?

Paeta — Per vendre? compreu?

Drap — Si' draps
 ferro vell, pells de conill,

Fructos, vidre & rosejat
es pardenyas, rosegons,
orisos, ceng, llautó & ciram?
te-niu res d'això per vendre?

Poeta ~ No'n ting res, pero qui sap
Sent un mercader com solhu,
potre'm voldrian compra
unas il·lusions puríssimas
gayas com lo me de maig
tendre com la papallona,
infinitas com lo espay.
Lautas com lo amor de mare
ricas com cel estrellat,
juguillores com lo cefir
alegres com un vol d'aus.

Diput ~ No m'entench pas de lusions,
ilusions! foeh de ensauells,
Blanca escuma de las onas,
Bomdollas, mentre no'm feunt
no teniu res mes bon home?

Poeta ~ Si ting una fe que may
l'hi perduda en aqueix mon
fe immensa, perfum sagrat
que traspasa lo infinit
& nos dol be acostumar

Fé que'm guà, que me alerta,
 fé que'm crida sempre avant!
 fé que ab raj's de sol y vida
 me illumina, per' lli' ahont veig'.

Drap — Que potre verté es notari'?

Poeta — Ní notari' ni advocat,

Drap — Bon veig' que trafica ab fé...

y la fé per mi' no fa

~~la soldr verda segon diuen~~

y el vent es color de fals.

Poeta — Una cosa ting per vendre

pero 'm dol...

Drap — Veyam, veyam!

Poeta — Un amor inmens, riquissim

que al fons del cor ting guardat

com l'àvaro guarda l'or

com sos tresors guarda l'or

Un amor que'm dona vida

Un amor que ningú'l sap

sols l'orell' de matrinada

quant de mon front aixuga

los sospirs ha recullit

despresor de son esguard,

Drap — De segú que feu romanç

vaya, no m'enganyen pas

Fort seguit ho hi' conegut
res de cuixó fillat me fa
sento dirho perdol' temps
y altre cop carregol' sach,
Poeta — Encolten y una consciencia
pura no tacada may
ale lo bas de la malícia
ni la negror del peccat?

Drap — Me pega nom la meua
y de franch la vauj' clonar
y volen que cre carregui'
ale la vostra, quins afany,
cerregui' ale lo mort senyo
go ya vauj' prou carregat.

Poeta — y una amitat?

Drap — Vaya un Trasto!

Poeta — y una honra?

Drap — Quin mal de cap!

Poeta — y una gloria?

Drap — Quin Bungol!

Poeta — y un sentiment?

Drap — Vaya un cranch!

Poeta — y un talent?

Drap — De que servir?

Poeta — y un recor?

Drap — No'n vull pas tant.

Poeta — I una dignitat?

Drap — No d'una.

Poeta — I una caritat?

Drap — Ba... ca!

Poeta — Dons diguem-ne que compreu?

Drap — Miri en aquí ho veure.

Aquí té un feig de clari,

Diluvios, Publicitats,

Discussions, Críti de la patria

Discursos den Castelar,

den Palmeron, Ruiz Zorrilla

Chañona y Nocedal.

Me costan a quatre centims

la lliure, tots barrejats;

sense fer cap distinció

demà algun me'l comprará

a dotze, això es lo negoci,

ab ells hi embolicarant

signos, fava y monyetas

O en farrant un nus me, baix,

això son los fins polítics

profundos, trascendentals.

Se llegeixan y després

serveixan... me val calla'...

Aquí te un gorro, un mangutó
un polsón tot arnat.
tres cintes, dugas ci'bella,
y un boni de farbala,
que l'hi semblau aguests trasto,
miris, no l'hi faut pensar,
no l'hi di'nuen sense llenga
inutil y trosepits
que lo orgull de res serveix
que es sols fum la vanitat.
la pobre que aixó portaba
are ya te cabells blancs.
y com que l'hi faltan grans
fe el provenir degraent,
de jove feya forrolles
era un pamet, que, ya, ya,
L'hi dava cotxe y cent cluros,
un que avuy es concejal,
pero are la probreta
despre, que tot ho ha gastat
honra, vergonya y virtut
marcida com aguests draps
me crida a mi lo drapaire,
los compro, los tiro al sac
sens pararme en si hi ha faca

que ben regu' que seran
de las llagrimas bruncentas
que'l dolor feu rodolar.
Poeta — Oh! callen, callen per deu
ho demano...

Drap — Ja, ja, ja!
aqueixas veritats amargues
vostres il·lusions desfent
Ja ho enteng, pero escolten
encara no hi he acabat.
O qui va un tros de casaca,
Lo Carret d'un diputat,
De un ex-ministre la faixa
Lo entorxat d'un general,
Memento de inicu farsa,
recorts Tristor palpitans,
de sers que turro menjaren
a costa de quatre gats
Per ells era la fe' escarni'
Juguina la dignitat
La patria menjar y forar,
La seva mudió enganyar,
La seva distracció el crim
I aquí els ten representat
als sos propis atributs

Que caben din del meu sach
com caben potré sas cendras
en lo palmell de la mà
Mucha planta y poca uia
Molta embusteria y feug
Moltas tacas en la història
Tacas que no's rentan may
no es cert?

Poeta — La vostre ironia
M'enta el cor en matriant,
Drap — Oh! miri, miri que surt
contempli, vahi, mirant,
Una lèrita, una brusa
Tre espardeia y un quant
que vol mer? Lo souèl'me
sense costar gens de sang
La lley que tot ho nivella
Entera la humanitat
La aristocracia y lo noble
La farsalia y lo treball
La dignitat y lo ^{vici}
Lo criïn y la impunitat
Tot son draps tot son drapuch,
Tot a' mi dan a' parer
Las miserias y granderas

Fotas caben al meu sach
 com caben dins de la tomba
 los mes enlairats mortals,
 y are plori desesperis,
 repeli' benbe' lo cap.
 Arrenquis si' vol lo cor,
 Firi la consciencia al mar
 la dignitat en lo pau
 y matis, si's vol mata',
 Escriguis, pensi, mediti,
 rumi'hi' fami ventalls
 romancers o' lo que vulga
 que si's queda go m' en daij' (sen va')

Poeta — Sera cert lo que hi sentit?
 No es somni lo que hi escoltat?
~~No era cap fantàstich ser~~
 No es deliri; fantasia,
 Sombra, visio; pur engany?
 No, no, l'hi sentit ben be
 L'hi vist, tambe' l'hi tocat,
 No era cap fantàstich ser
 Era un ser vivent, real
 Un ser si; que una per una
 implacable ha desfullat
 Las roses de ma iguocencia.

Hota ma ditja matant,
Ni lo simetru que entera
en lo desert al atarp,
Ni la gebra que marxeix
lo tendre lliu del vall,
Ni lo llamp zitzigador
que abrusa, no fent tant mal
com a' mi me ha fet eix home
"que'l desti me ha presentat
siig habera preferit.

Gébradas, simetrus, llamps.
pero que veig, un paper
aqui terra se ha deixat...
es una carta de amor!

L'legimla... Bella. Pilar:

"Como es posible no amarte
" Si vivo solo de verte?
" Como puedo aborreerte
" si es mi destino adorarte?
" No comprendo porque arte
" Te hiciste dueña de mi
" que aunque amándote perdi
" Vida libertad y calma
" Te está buscando mi alma
" Pues que no vive sin ti!

Recor. d'un amor inmens
 que per fi escapa' has pogut
 del sach de aquell descregut
 Vina a' mi' que un esguart tens
 No es guina no lo amor,
 la gloria, la dignitat
 Lo sentiment, la amicitat
 fe', pureza, goig y amor,
 may seran com a' dit ell
 Són ilusio' de un instant
 aqueixa virtut de veure

(Una veu
 de dins) per mi...
 Draps y ferro vell?

Feló.

Lo drapaive y lo paeta.

L'autar.

